

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/237/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010943
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010943.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Eva Dzúriková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2014 vo Zvolene v trestnej veci obžalovaného 1/ P. W. a obžalovaného 2/ O. E., stíhaných pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zákona a iné, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný 1/ P. W., nar. XX.XX.XXXX vo N., trvale bytom N., prechodne bytom N., N. XX,

obžalovaný 2/ O. E., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom X. X, t.č. v ÚVTOS Ružomberok,

s ú v i n n í ,

že

dňa 17.07.2013 v presne nezistenom čase okolo 17.00 h v meste N., okres N. na Ul. M., na chodníku pred predajňou Sama po predchádzajúcej vzájomnej dohode fyzicky napadli H. T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že keď tento vyšiel z predajne Sama a odkladal si peňaženku do vrečka a išiel smerom k železničnej trati, oproti nemu išli P. W. a O. E., kde k nemu pristúpil O. E. so slovami „daj peniaze“, a keď im odpovedal, že žiadne nemá, tak P. W. ho kopol nohou do holenej kosti v snahe ďalej útočiť, avšak H. T. ho chytil za obe ruky v predlaktí a posadil ho na zem s tým, že sa nechce biť a odchádzal, kedy k nemu prišiel opätovne P. W., otočil si ho tvárou k sebe, chytil si ho rukami za pás a čelom hlavy ho udrel do oblasti tváre do nosa, v dôsledku čoho H. T. začala z nosa tiecť krv a pri vzájomnom zápase narazili do výkladu predajne mäsa, pričom O. E. sa presunul za chrbát H. T., pričom tento spadol na zem bokom tela a P. W. s O. E. z miesta odišli, čím H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. D. XXX spôsobili zranenie a to neúplnú zlomeninu nosovej kosti, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 10 dní a škodu poškodením dioptrických okuliarov vo výške 150 €,

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný 1/ P. W.

Podľa § 188 ods. 1 Tr.zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr.zákona, § 37 písm. m/ Tr.zákona, § 38 ods. 2, 5 Tr.zákona, § 42 ods. 1 Tr.zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zákona súd ukladá obžalovanému ochranné opatrenie -protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr.zákona ochranné liečenie sa vykoná ústavnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zákona súd z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému P. W. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T 46/2013 zo dňa 10.07.2013, právoplatného dňa 08.10.2013, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému P. W. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T 82/2013 zo dňa 12.06.2013, právoplatného dňa 12.06.2013, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 2/ O. E.

Podľa § 188 ods. 1 Tr.zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr.zákona, § 38 ods. 2, 5 Tr.zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zákona súd ukladá obžalovanému ochranné opatrenie -protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr.zákona ochranné liečenie sa vykoná ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1,2 Tr.poriadku sú obžalovaní P. W. a O. E. spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť poškodeným:

- H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. D. XXX škodu vo výške 464,40 eur,
- Sociálnej poisťovni, Š.. P. XXXX/XX, N. škodu vo výške 31,30 eur,
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., X. XX, W. W. škodu vo výške 156,74 eur,
- spoločnosti Filip Findo - autoslužby, W. XX, N., IČO: XXXXXXXXX škodu vo výške 133,84 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.11.2013 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen obžalobu proti obžalovanému P. W. a obžalovanému O. E.Á. na tom skutkovom základe, že dňa 17.07.2013 v presne nezistenom čase okolo 17.00 h v meste N., okres N. na Ul. M., na chodníku pred predajňou Sama po predchádzajúcej vzájomnej dohode fyzicky napadli H. T.Y., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že keď tento vyšiel z predajne Sama a odkladal si peňaženku do vrecka a išiel smerom k železničnej trati, oproti nemu išli P. W. a O. E., kde k nemu pristúpil O. E. so slovami „daj peniaze“, a keď im odpovedal, že žiadne nemá, tak P. W. ho kopol nohou do holenej kosti v snahe ďalej útočiť, avšak H. T. ho chytil za obe ruky v predlaktí a posadil ho na zem s tým, že sa nechce biť a odchádzal, kedy k nemu prišiel opätovne P. W., otočil si ho tvárou k sebe, chytil si ho rukami za pás a čelom hlavy ho udrel do oblasti tváre do nosa, v dôsledku čoho H. T. začala z nosa tiecť krv a pri vzájomnom zápase narazili do výkladu predajne mäsa, pričom O. E. sa presunul za chrbát H. T., pričom tento spadol na zem bokom tela a P. W. X. O. E. z miesta odišli, čím H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. D. XXX spôsobili zranenie a to neúplnú zlomeninu nosovej kosti, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 10 dní a škodu poškodením dioptrických okuliarov vo výške 150 €.

Na hlavnom pojednávaní dňa 04.04.2014 obžalovaný 1/ P. W. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný. Po zistení stanoviska prítomných strán súd vyhlásenie obžalovaného uznesením prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia.

Obžalovaný 2/ O. E. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr.poriadku, že je nevinný. Ku skutku uviedol, že sa neudial tak, ako je popísaný v obžalobe, nakoľko v daný deň spolu s P. W. išli popri zmrzline, zmrzlinovom stánku, kde si on od zmrzlinárky najprv pýtal nejaké drobné peniaze a potom zmrzlinu. V čase keď bol (obžalovaný O. E.) približne pri zmrzline sa obžalovaný 1/ P. W. nechtiac potkol o poškodeného, ktorý vychádzal z obchodu na druhej strane ulice. Obidvaja obžalovaní boli v tom čase pod vplyvom alkoholu, tak zrejme preto sa o poškodeného H. T. W. potkol. Potom poškodený hneď chytil P. W., začali sa handrkovať, na čo Baláž nosom udrel poškodeného T. dva až trikrát do nosa, dal mu takýmto spôsobom „hlavičku“. Potom čo dal Baláž poškodenému tri hlavičky, tento ho chytil a hodil o zem tak, že obžalovaný W. ostal v bezvedomí. Na to obžalovaný 2/ O. E. k nemu pribehol, nevedel čo s ním má robiť a následne vyšla pani z predajne potravín, tejto obžalovaný povedal, aby zavolala záchranku. Na otázky doplnil, že si nevšimol či sa obžalovaný 1/ P. W. s H. T. - poškodeným pred skutkom alebo počas skutku o niečom rozprávali, nič také nepočul, nakoľko on bol vtedy pri zmrzline. Neskôr uviedol, že v čase keď sa P. W. „potkol“ o poškodeného mal už zmrzlinu v ruke a bol pri nich. Nepočul, že by si P. Baláž od poškodeného pýtal nejaké peniaze. V čase keď dochádzalo k roztržke medzi obžalovaným P. W. a H. T. ako poškodeným nerobil nič, len tam stál, nakoľko sa všetko zbehlo veľmi rýchlo. Po skutku keď obžalovaný W. ležal na zemi zavolať záchranku. Na otázky ďalej upresnil, že sa s P. W. nijakým spôsobom vopred nedohodli, čo urobia, ani poškodeného H. T. sa nijakým spôsobom fyzicky nedotkol, tomuto neublížil.

Svedok poškodený H. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň, teda 17.07.2013 vychádzal z predajne potravín SAMA, kde si kúpil minerálku., Pri vychádzaní z obchodu mal v ruke fľašu minerálky a peňaženku, do ktorej si odkladal peniaze a videl ako oproti nemu po chodníku prichádzajú dvaja Rómovia. Boli to obžalovaní O. E. Y. P. W., ktorý prichádzali naraz. Týchto nikdy predtým nevidel, nepozná ich a nemal s nimi ani žiaden konflikt. Keď pristúpili k nemu, O. E. pýtal od neho peniaze, povedal mu konkrétne „daj mi peniaze“, na čo mu poškodený povedal, že mu peniaze nedá, že žiadne nemá. Následne na to pristúpil druhý - obžalovaný P. W., kopol ho najprv do holenej kosti Na to ho poškodený chytil za ruky a povedal mu, že sa nechce biť a takýmto spôsobom ho posadil na chodník. Chcel odísť, ale W. k nemu pristúpil a čelom ho udrel do nosa, dal mu tzv. „hlavičku“. Takto ho udrel len jedenkrát, ale bola to taká rana, že poškodený to ledva ustál. Potom ale chytil P. W. a „hodil ho na zem“, na to tam obžalovaný P. W. ostal ležať, poškodený sa oprel o výklad a takto chvíľu počkali. Následne vošiel do predajne potravín SAMA kde povedal, aby zavolali sanitku a táto aj nakoniec prišla.

Na otázky poškodený upresnil, že v čase keď už obžalovaný P. W. ležal na zemi a jemu tiekla z nosa krv, pred obchod prišla F. W., ktorá ale tento konflikt zrejme od začiatku nevidela. Ďalej upresnil, že obžalovaní 1/,2/ poškodenému nič nezobrali, nakoľko peňaženku, ktorú mal v čase keď vychádzal z obchodu v ruke si stihol odložiť do vrečka. Uviedol, že v čase keď vychádzal z obchodu a videl ako sa oproti nemu blížili obžalovaní nevšimol si, že by sa o niečom rozprávali. Útok P. W. na svoju osobu podrobnejšie popísal tak, že potom čo ho poškodený posadil na zem obžalovaný ho následne najprv chytil za plece a pás, otočil si ho a dal mu hlavičku do nosa. Na otázku tiež upresnil, že počas roztržky medzi poškodeným, teda medzi ním a P. W. obžalovaný 2/ O. E. ich stále obchádzal, niečo vykrikoval, zrejme to boli vulgarizmy, ale peniaze už od poškodeného nepýtal a ani sa nejakým spôsobom zapájal do fyzického konfliktu, nijako na poškodeného neútočil.

Svedkyňa O. Ď.J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaných pozná z videnia, nakoľko má pri malej stanici predajničku zmrzliny. Obžalovaní sa teda zvykli u nej občas zastaviť, niekedy si prišli kúpiť zmrzlinu, inokedy si ju pýtali zadarmo, alebo keď mala rožok, zvykla im dať aj rožok. V daný deň v júli 2013 prišli k nej do stánku obidvaja, prišli si pýtať zmrzlinu, ona im bez platenia dala malú citrónovú, na čo obidvaja naraz od stánku takto odišli. Potom svedkyňa videla, že sa stretli s poškodeným H. T., ktorý vychádzal z obchodu. Keď sa svedkyňa pozrela cez okienko stánku videla ako P. W. strhol poškodeného za ruku a následne ho udrel čelom hlavy do tváre. Na toto začal poškodený veľmi krváčať, z čoho svedkyňa ostala v šoku. Pokiaľ sa týka druhého obžalovaného O. E. svedkyňa nevidela, že by sa tento nejakým spôsobom zapájal do konfliktu. Bol počas celej doby pri nich ale nevidela, že by poškodeného udrel, alebo že by mu niečo povedal. Na otázky upresnila, že v čase roztržky zo stánku nevyšla ani predtým ani potom sa nerozprávala o skutku s poškodeným, ani s obžalovanými, celý incident videla zo stánku krížom cez ulicu. Následne sa rozprávala až s príslušníkom polície, ktorý ju prišiel vyslychnuť. Ďalej na

otázku uviedla, že v daný deň ráno si obžalovaní od nej v stánku asi pýtali nejaké peniaze, robili to tak sporadicky, keď sa zastavili a pýtali si 10 alebo 15 centov.

Za účelom odstránenia rozporov bola so súhlasom samosudkyne prečítaná časť zápisnice výpovede zo dňa 17.10.2013, kedy svedkyňa uviedla, že „O. E. k nej prišiel do stánku a pýtal si nejaké drobné mince, ktoré mu však odmietla dať a potom mu dala malú zmrzlinu“. Svedkyňa uviedla, že takymto spôsobom vypovedala relatívne v krátkom čase po skutku, keď si to ešte dobre pamätala a na takejto svojej výpovede zotrvala. Ďalej na otázku upresnila, že obžalovaný Karol Oláh stál počas incidentu vedľa poškodeného a obžalovaného P. W.. Celú roztržku svedkyňa však videla od momentu, keď P. W. chytil poškodenému ruku, otočil ho a následne ho udrel. Vtedy bol druhý obžalovaný O. E. „tak obďaleč“, stál a prizeral sa, poškodeného nijako nebil ani nijako sa do incidentu nezapájal.

Svedkyňa Ž.Y. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že oboch obžalovaných pozná z videnia, nakoľko táto má obchod pri malej železničnej stanici, mäsiareň a obžalovaní pravidelne chodia popred obchod. U nej asi nikdy nič nekupovali. Ku skutku si pamätá, že v daný deň zatvárala mäsiareň asi okolo 17.00 hod. a keď zaťahovala žalúzie počula krik, preto pozrela cez výklad vonku a prvé čo videla bolo ako poškodený H. T. mal už krvavý nos a kričal na niekoho smerom k malej stanici, aby zavolali políciu. Po chvíľke ešte videla ako P. W. chytil poškodeného, oprel ho o výklad mäsiarne, na čo sa poškodený bránil, chytil P. W. a zhodil ho na zem. Keď P. W. ostal ležať na zemi, E. kričal aby niekto zavolať záchranku a zrejme preto išli do predajne potravín. Následne na to prišla sanitka. Na otázky svedkyňa upresnila, že si nespomína, nevšimla si, že by sa obžalovaný s poškodeným počas incidentu o niečom rozprávali. Z obchodu vyšla až potom, keď už bolo po všetkom, v čase keď prišla sanitka. Sama svedkyňa sa s poškodeným alebo s obžalovanými nerozprávala. Svedkyňa ani nevedela uviesť dôvod, prečo došlo k roztržke medzi obžalovanými a poškodeným.

Svedkyňa F. W.Ň. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v daný deň odchádzala z malej stanice popoludní, keď prichádzala na ulicu z tejto počula krik. A keď na ulicu vyšla tak videla ako tam bol poškodený s rozbitým nosom, z ktorého mu tiekla krv a „naťahoval sa“ s jedným z obžalovaných. Títo sa handrkovali tak, že spoločne narazili do výkladu mäsiarstva. Ona k nim pristúpila bližšie a vtedy ešte poškodenému podávala servítku. Napriek tomu, že videla, že poškodenému silno krváca nos, nič sa ho nespýtala, ani nevedela uviesť, či jej poškodený o tomto incidente niečo povedal. Myslela, že jej povedal niečo v tom zmysle ako „peniaze“, ale presne si to nepamätala. V čase keď stála bola pri poškodenom a obžalovaných, poškodený si utieral z nosa krv, jeden z obžalovaných ležal už na zemi a niekto volal sanitku. So sanitkou zároveň prišli aj policajti, na čo tam svedkyňa vyčkala až do momentu, kým ju príslušník PZ nevyslúchol. Na otázku upresnila, že poškodený jej nikdy nepovedal prečo vznikol konflikt medzi ním a obžalovanými a samotná svedkyňa sa ho na to nikdy ani nespýtala.

Svedkyňa D. M.Á. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje v potravinách SAMA. Obžalovaných pozná z videnia, nakoľko chodia k nim do potravín aj 5-6 krát za deň, kupujú si pivo, víno - Čučo. Poškodeného svedkyňa nepozná vôbec. V daný deň bol poškodený najprv u nich v potravinách, kde si kúpil nejaký nápoj a z potravín odišiel. Po chvíli sa ale do potravín zase vrátil s tým, že bol zranený na tvári, v okolí nosa mal krv a požiadal ju, aby zavolať sanitku, že ho od neho pýtali peniaze a že sa to potom nejako zvrtilo. Svedkyňa následne z mobilu zavolať sanitku, pričom povedala, že vonku pred obchodom sa pobili. Na otázku upresnila, že s poškodeným o skutku veľmi nerozprávala, vedela len to, čo sám povedal, keď vošiel do potravín, že Rómovia chceli od neho peniaze a potom sa to nejako zvrtilo. Následne sa ona musela vrátiť do obchodu. To bolo už v čase keď na miesto prišla sanitka a taktiež policajti. Poškodený svedkyňu nespomínal, že by mu reálne zmizli nejaké peniaze.

Na otázku svedkyňa upresnila, že keď vyšla vonku z predajne na zemi ležal zranený obžalovaný Milan Baláž a obžalovanému O. E., ktorý stál vedľa neho nebolo nič, nebol zranený a preto si svedkyňa myslí, že sa bil poškodený s P. W..

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie podľa § 269 Tr.poriadku a § 253 Tr.poriadku čítaním a oboznamovaním s listinnými dôkazmi: nárokom na náhradu škody od JUDr. Ruskovej (č.l.38-44), s písomným nárokom na náhradu škody za Všeobecnú zdravotnú poisťovňu (č.l.46-49), zápisnicou o konfrontáciách (č.l.93-95, 96-98, 94-101), zápisnicou o rekognícii (č.l.102-112, 107-117, 118-123), vyčíslením škody (č.l.124-126). Súd oboznámil priestupkový spis (č.l.127-137). Prečítal lekárske správy (č.l.139-142), znalecké posudky (č.l.146-162, 175-179, 180-184), odborné vyjadrenie (č.l.164-167), s výpisom zo živnostenského registra (č.l.168-169), výpis z obchodného registra (č.l.170-172), so správami na obvinených a odpismi z Registra trestov (č.l.187-212). Súd oboznámil s obsahom spisu OS Zvolen sp.zn. 5T 46/2013 a s obsahom spisu OS Zvolen OT 82/2013.

Na hlavnom pojednávaní odznelo vyhlásenie o vine obžalovaného P. W., ktoré tento obžalovaný učinil po prednesení obžaloby, po zákonom poučení a po poučení ohľadne vyhlásenia v zmysle § 257 Tr. poriadku, o jeho následkoch. Súd po kladnom zodpovedaní všetkých otázok podľa § 333 ods. 3 Tr.

poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného prijal a toto považoval za jeho priznanie ku skutku. Nič na tom nezmenila ani tá skutočnosť, že obžalovaný P. W. v záverečnej reči, po konečnom návrhu prokurátora, na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa priznal „len k bitke, nie že by niekoho bil pre peniaze“

Pokiaľ sa týka obžalovaného O. E., tento spáchanie skutku, kvalifikovaného ako zločin lúpeže popieral. Na svoju obranu tvrdil, že v čase, keď sa mala strhnúť potýčka najprv pri poškodenom a obžalovanom P. W. ani nebol, že bol pri zmrzlinovom stánku. Takúto verziu ale vylúčila vylúčená svedkyňa O. Ď., predavačka zo zmrzlinového stánku, ktorá tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaným dala bez platenia zmrzlinu, kým boli spoločne pri jej stánku a taktiež spoločne od stánku odchádzali. Verziu obžalovaného O. E. (o jeho neprítomnosti v čase napadnutia poškodeného) rovnako ako svedkyňa O. Ď., vyvrátil aj poškodený H. T..

Predovšetkým výpoveď poškodeného H. T. bola usvedčujúca, nakoľko tento presne popísal priebeh skutku, keď vychádzal z predajne potravín SAMA, v ruke držal peňaženku, ktorú si bezprostredne po nákupe nestihol odložiť v potravinách a tak s ňou v ruke vyšiel na ulicu, kde oproti nemu išli obaja obžalovaní. Títo následne, vidiac peňaženku v rukách poškodeného, si od neho pýtali peniaze. Správanie obžalovaných poškodený popísal tak, že najprv obžalovaný Karol Oláh si pýtal od poškodeného peniaze slovami „daj mi peniaze“ a keď poškodený obžalovaným žiadané peniaze dobrovoľne nevydal, fyzicky na poškodeného zaútočil druhý obžalovaný P. W., a to najprv kopom do holennej kosti poškodeného a následne, po obrane poškodeného, zaútočil opäť a udrel poškodeného čelom do nosa, čím mu spôsobil zranenie - neúplnú zlomeninu nosovej kosti, čo vyvolalo okamžité krvácanie z nosa poškodeného.

Zároveň poškodený uviedol dôvod roztržky bezprostredne po nej svedkyňu D. M., keď vošiel do predajne SAMA a uviedol, že „chceli od neho peniaze a nejako sa to zvrtilo“. Ďalej, to, že dôvodom bitky medzi ním a obžalovaným W. bola žiadosť o peniaze uviedol hneď i privolaním príslušníkom PZ, ktorí prítomných k skutku vyslúchli bezprostredne po jeho spáchaní. Taktiež svedkyňa F. W. uviedla, že sa jej zdá, že poškodený uviedol ako dôvod roztržky „niečo, ako peniaze“.

Z uvedeného je zrejme spoločné, koordinované konanie obžalovaných, keď obžalovaný O. E. najprv vyzval poškodeného, aby mu dal peniaze a keď poškodený neuposlúchol, následne druhý obžalovaný P. W. naňho fyzicky zaútočil a to práve z tohto dôvodu. Útok obžalovaného Milana Baláža proti osobe poškodeného bol motivovaný úmyslom zmocniť sa cudzej veci - peňaženky, resp. peňazí poškodeného. Je potrebné uviesť, že poškodený nikoho z obžalovaných nepoznal, nikdy nemali žiadny konflikt, roztržka nevznikla zo žiadneho iného dôvodu, či verbálneho konfliktu. Výzva na vydanie peňazí odznela zo strany Karola Oláha po tom, čo videli v rukách poškodeného peňaženku.

V prejednávanej veci tak bolo preukázané spoločné konanie obžalovaných, keď O. E. vyzval poškodeného, aby mu dal peniaze slovami „daj mi peniaze“ a keď tento odmietol, obžalovaný P. W. ho opakovane fyzicky napadol.

Súd tak mal preukázané, že obaja obžalovaní spoločným konaním naplnili pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže a to formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. Zákona a preto ich uznal za vinných v zmysle podanej obžaloby.

Pokiaľ sa týka trestu, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. Zákona možno ukladať trest odňatia slobody vo výmere 3 roky až 8 rokov.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

V prípade oboch obžalovaných sa jedná o osoby, opakovane súdne trestané.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného 1/ P. W. vyplýva šesť odsúdení prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, avšak bol už potrestaný aj pre obdobný trestný čin.

Naposledy bol obžalovaný P. W. odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/46/2013, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podmienčne na jeden rok a dva mesiace, so skúšobnou dobou v trvaní dva roky a štyri mesiace, teda do 12. 10. 2015 a zároveň bol zrušený trest jemu uloženým trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/82/2013 zo dňa 12. 06. 2013. Keďže obžalovaný spáchal skutok, ktorý bol predmetom konania dňa 17. 07. 2013, teda pred doručením trestného rozkazu 5T/46/2013 (dňa 08. 10. 2013), uvedený skutok časovo zbieha k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného. Preto bolo potrebné

ukladať tzv. súhrnný trest a zrušiť jednak výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen 5T/46/2013 a tiež výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen 0T/82/2013, ktorý bol zrušený trestným rozkazom 5T/46/2013 a bol ukladaný trest súhrnný.

Obžalovanému P. W. poľahčovalo vyhlásenie o vine učineného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, na ktoré súd prihladol ako na priznanie, čo predstavovalo jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Na strane druhej, obžalovanému priťažovali predchádzajúce odsúdenia (šesť odsúdení podľa odpisu z registra trestov), čo vytváralo priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona. Z odpisu z registra trestov vyplynula tiež skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene sp. zn. 5T/11/06, preto bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. Zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Pri základnej trestnej sadzbe podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona 3 - 8 rokov, tak došlo k úprave trestnej sadzby zvýšením dolnej hranice (o jednu polovicu) na 66 mesiacov (teda päť rokov a šesť mesiacov) až osem rokov. Vzhľadom na šesť predchádzajúcich odsúdení obžalovaného a opätovné spáchanie násilného trestného činu nebolo dôvodné obžalovanému ukladať trest na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby a to i s prihliadnutím na tú skutočnosť, že obžalovaný lúpežne prepadol poškodeného na ulici počas dňa cca o 17. - tej hodine, pričom pod vplyvom alkoholu nemal zábrany poškodeného napadnúť tak, že mu svojou hlavou spôsobil neúplnú zlomeninu nosa. Súd považoval takéto agresívne správanie za výrazne protispoločenské, ktorým boli porušený záujem na ochrane života a zdravia ľudí a zároveň záujem na ochrane majetku. Preto súd považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere šiestich rokov, tiež vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti štyri krát vo výkone trestu, pričom ani jedenkrát nebol podmienene prepustený. Súd rozhodol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol vo výkone trestu v predchádzajúcich desiatich rokoch (v roku 2009).

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku znalca MUDr. Kvetoslava Moravčíka, číslo 88/2013 o.i. vyplynul záver, že obžalovaný P. W. je „emočne a náladovo labilný. Povahová štruktúra je stigmatizovaná atehlycentrizáciou záujmovej sféry obvineného, ktorý má vypestovaný typický denný rituál bezdomovca - akýmkoľvek spôsobom si pozaháňať nejaké financie na minimálnu obživu a nákup lacného vína, pri ktorého konzumácii v partii seberovných živorí celý deň. Konzumácia lacných vín, často excesívna a vo väčšom množstve, je denná, je možné hovoriť o pravidelnom dopĺňaní hladinky alkoholu v organizme v priebehu celého dňa. Pri poklese hladinky alkoholu v organizme obvineného, dochádza k nárastu psychického nepokoja, chveniu končatín, zvýšenej potivosti, ktoré sa zmiernia pozitívmi ďalšieho množstva alkoholu. Tieto príznaky sú typické pre abstinenčný syndróm, ktorý jednoznačne dovoľuje stanoviť diagnózu chorobnej rozvinutej závislosti obvineného na alkohole. „
Vyšetrením obvineného bolo zistené dlhodobé a pravidelné konzumovanie alkoholu, ktoré navodilo u neho chorobnú závislosť na alkohole. Preto znalec doporučuje u neho realizovať ochrannú ústavnú protialkoholickú liečbu.

Z uvedeného tak vyplynul záver znalca o potrebe uloženie ochranného protialkoholického liečenia. Taktiež zločin, ktorý je predmetom tohto konania obžalovaný spáchal počas dňa, pod vplyvom alkoholu, preto súd rozhodol i o uložení ochranného opatrenia - protialkoholického liečenia a to ústavnou formou.

Nakoľko bol ukladaný trest súhrnný, vzhľadom na časové súvislosti spáchania skutku pred odsúdením za iný trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/46/2013, súd podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu 5T/46/2013 a zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/82/2013.

Pokiaľ sa týka obžalovaného O. E., tento sa k spáchaniu skutku nepriznal a ani jeho predchádzajúci život nevytvárali pre obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva sedem odsúdení. Z uvedeného vyplýva aj tá skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 2T/99/2007 odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. O obžalovaného tak ide o opätovné spáchanie zločinu, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby zo základných troch rokov, o jednu polovicu, na päť rokov a šesť mesiacov.

Obžalovanému bol tiež v tzv. superrýchlom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. OT/82/2013 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 šesť mesiacov. Uvedený trestný rozkaz nadobudol účinky právoplatnosti dňa 12. 06. 2013. Tu súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že po právoplatnom odsúdení na nepodmienečný trest odňatia slobody, obžalovaný sa o jeden kalendárny mesiac, dňa 17. 07. 2013, dopustil ešte závažnejšieho protiprávneho konania, prejednávaneho skutku - zločinu lúpeže.

Zo znaleckého posudku MUDr. Kvetoslava Moravčíka je o.i. uvedené „ Vo sfére požívania alkoholických nápojov zisťujem ich dlhodobé a pravidelné užívanie, uprednostňuje konzumáciu lacných vín, ktoré v závislosti na financiách je schopný požiť v priebehu dňa aj viac litrov. Dlhodobé požívanie alkoholu viedlo u obvineného k telesnému i psychickému poškodeniu. V telesnej sfére najvýraznejším prejavom je výskyt epileptického ochorenia, pre ktoré je v sledovaní neurológa. V psychickej sfére nachádzam povahovú degradáciu, alkoholickú redukovanosť záujmov, výskyt porúch spánku, zvýšenú potivosť, pri poklese hladinky alkoholu v organizme obvineného dochádza k nárastu psychického nekládu - akémusi vnútornému hladu organizmu po alkohole, - čiže abstinenčnému syndrómu. Obvinený má možnosť sa podrobiť protialkoholickému liečeniu - v ambulantnej ale aj ústavnej forme, o túto pomoc v skutočnosti nemal a nemá žiaden záujem.

Obvinený je dlhodobo chorobne závislý na alkoholických nápojoch, čo v časovom priebehu viedlo u neho k rozvinutiu alkoholickéj epilepsie. Pre navrhujem a doporučujem realizovať u obvineného ústavné ochranné protialkoholické liečenie.“

S poukazom na závery prečítaného znaleckého posudku a s poukazom na spáchanie trestného činu pod vplyvom alkoholu, súd rozhodol o uložení ochranného opatrenia - protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Súd taktiež rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody. Poškodenému H. T. vznikla škoda v dôsledku spáchaného zločinu a to jednak zlomením dioptrických okuliarov, kde táto škoda bola uplatnená a vyčíslená odborným vyjadrením sumou 150,- Eur a podľa znaleckého posudku znalec určil bodové ohodnotenie vzniknutých zranení na 20 bodov, čo je vo vyjadrení na peňažnú menu suma 314, 40 eur. Súd tak podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obom obžalovaným spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť poškodenému H. T. celkovo sumu 464, 40 eur titulom náhrady škody (bolestné a reálna škoda v dôsledku zničenia dioptrických okuliarov).

V súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenému H. T. vznikli Všeobecnej zdravotnej poisťovni náklady vo výške 156, 74, ktoré táto poškodená preukázala v konaní predložením rozpisu jednotlivých úkonov (č.l. 125 spisu) , preto súd uložil povinnosť náhrady škody v takejto výške obom obžalovaným spoločne a nerozdielne.

Nakoľko poškodený v čase PN v dôsledku spôsobených zranení poberal dávky za prvých desať dní od svojho zamestnávateľa - Filip Findo - autoslužby, N., súd uložil povinnosť obžalovaným zaplatiť i túto škodu zamestnávateľovi poškodeného a to v preukázanej výške 133, 84 eur.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.